ОБЩА ПОЗИЦИЯ 2009/138/ОВППС НА СЪВЕТА

от 16 февруари 2009 година

относно ограничителни мерки спрямо Сомалия и за отмяна на Обща позиция 2002/960/ОВППС

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 15 от него,

като има предвид, че:

(1) На 10 декември 2002 г. Съветът прие Обща позиция 2002/960/ОВППС ([1]) вследствие на резолюции 733 (1992), 1356 (2001) и 1425 (2002) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, свързани с оръжейно ембарго по отношение на Сомалия.

(2) На 20 ноември 2008 г. Съветът за сигурност на ООН прие Резолюция 1844 (2008), с която се въвеждат ограничителни мерки срещу тези, които се стремят да попречат или спрат един мирен политически процес, или тези, които заплашват със сила временните федерални институции на Сомалия или Мисията на Африканския съюз в Сомалия (AMISOM), или извършват действия, подкопаващи стабилността в Сомалия или региона.

(3) С цел яснота мерките, наложени с Обща позиция 2002/960/ОВППС, и тези, които ще бъдат наложени по силата на Резолюция 1844 (2008) на Съвета за сигурност на ООН, следва да бъдат обединени в единен правен акт.

(4) Ето защо Обща позиция 2002/960/ОВППС следва да бъде отменена.

(5) Необходимо е Общността да предприеме действия за изпълнението на някои мерки,

ПРИЕ СЛЕДНАТА ОБЩА ПОЗИЦИЯ:

Член 1

1. Забраняват се продажбата и доставката към Сомалия от граждани на държавите-членки или от територията на държавите-членки на оръжия и свързани с тях материали от какъвто и да е вид, включително оръжия и муниции, военни транспортни средства и оборудване, полувоенно оборудване и резервни части за тях, произхождащи или не от техните територии.

2. Забранява се прякото или непрякото предоставяне на Сомалия от граждани на държавите-членки или от територията на държавите-членки на технически съвети, финансова и друга помощ и на обучение, свързано с военни дейности, включително и особено техническо обучение и помощ, свързани с доставка, производство, поддръжка или използване на стоките, посочени в параграф 1.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат за:

а) доставка или продажба на оръжия и свързани с тях материали от какъвто и да е вид, пряко или непряко предоставяне на технически съвети, финансова и друга помощ и на обучение, свързано с военни дейности, предназначени единствено за подпомагане или ползване от мисията AMISOM, както е постановено в параграф 4 от Резолюция 1744 (2007) на Съвета за сигурност на ООН, или предназначени единствено за използване от държави и регионални организации, които предприемат мерки в съответствие с параграф 6 от Резолюция 1851 (2008) и параграф 10 от Резолюция 1846 (2008) на Съвета за сигурност на ООН;

б) доставка или продажба на оръжия и свързани с тях материали от какъвто и да е вид, както и пряко или непряко предоставяне на технически съвети, предназначени единствено за подпомагане на развитието на институциите в сектора за сигурност, в съответствие с политическия процес, посочен в параграфи 1, 2 и 3 от Резолюция 1744 (2007) на Съвета за сигурност на ООН, и при липса на отрицателно решение от страна на комитета, създаден съгласно параграф 11 от Резолюция 751 (1992) на Съвета за сигурност на ООН (наричан по-долу „Комитет по санкциите“), в рамките на пет работни дни от получаване на съответната нотификация;

в) доставки на несмъртоносно военно оборудване, предназначено единствено за хуманитарни или защитни цели, или оборудване, предназначено за програми на Съюза, Общността или държавите-членки за създаване на институции, включително в областта на сигурността, осъществявани в рамките на процеса за мир и помирение с предварителното одобрение на Комитета по санкциите, както и по отношение на защитните дрехи, включително бронежилетки и военни каски, временно изнасяни в Сомалия за лично ползване от персонала на Организацията на обединените нации, представители на медиите и работници по хуманитарни проекти и проекти за развитие и подпомагащия ги персонал.

([1]) ОВ L 334, 11.12.2002 г., стр. 1.

Член 2

Ограничителните мерки, предвидени в член 3, член 4, параграф 1 и член 5, параграфи 1 и 2, се налагат по отношение на физическите лица и образуванията, посочени от Комитета по санкциите, които:

— са ангажирани или оказват подкрепа за действия, представляващи заплаха за мира, сигурността или стабилността на Сомалия, включително актове, представляващи заплаха за Споразумението от Джибути от 18 август 2008 г. или политическия процес, или заплашващи със сила временните федерални институции или AMISOM,

— са действали в нарушение на оръжейното ембарго и свързаните с него мерки, посочени в член 1,

— препятстват предоставянето на хуманитарна помощ за Сомалия или достъпа до нея, или разпределянето ѝ в Сомалия.

Въпросните физически лица и образувания са изброени в приложението.

Член 3

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на пряката и непряката доставка, продажбата или трансфера на оръжие и военно оборудване, както и на пряката или непряката доставка на техническа помощ или обучение, финансова и друга помощ, включително инвестиции, брокерски или други финансови услуги, свързани с военни дейности или с доставката, продажбата, трансфера, производството, поддръжката или използването на оръжия и военно оборудване на лицата или образуванията, посочени в член 2.

Член 4

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на влизането или транзитното преминаване през тяхната територия на лицата, посочени в член 2.

2. Параграф 1 не задължава никоя държава-членка да откаже влизане на своята територия на собствените си граждани.

3. Параграф 1 не се прилага, когато Комитетът по санкциите:

а) прецени отделно за всеки конкретен случай, че такова пътуване или транзитно преминаване е оправдано на основание хуманитарни нужди, в това число религиозни задължения;

б) прецени отделно за всеки конкретен случай, че едно изключение би допринесло за целите на мира и националното помирение в Сомалия и стабилността в региона.

4. В случаите, когато по силата на параграф 3 държава-членка разреши влизането или транзитното преминаване през своята територия на лица, посочени от Комитета по санкциите, това разрешение се ограничава до целта, за която е дадено, и до лицата, за които се отнася.

Член 5

1. Замразяват се всички финансови средства и икономически ресурси, притежавани или контролирани пряко или непряко от лицата или образуванията, посочени в член 2, или държани от образувания, притежавани или контролирани пряко или непряко от такива лица или от всяко друго лице или образувание, действащо от тяхно име или под тяхно ръководство, както са определени от Комитета по санкциите. Засегнатите лица и образувания са посочени в приложението.

2. Никакви финансови средства или икономически ресурси не се предоставят пряко или непряко на лицата или образуванията, посочени в параграф 1, или в тяхна полза.

3. Държавите-членки могат да разрешат освобождаване от мерките, посочени в параграфи 1 и 2, на финансови средства и икономически ресурси, които са:

а) необходими за покриване на основни разходи, включително заплащане за храни, наем или ипотека, лекарствени средства и медицинско обслужване, данъци, застрахователни премии и такси за комунални услуги;

б) предназначени изключително за заплащане на разумни професионални възнаграждения и възстановяване на извършени разходи, свързани с предоставянето на правни услуги;

в) предназначени изключително за заплащане на хонорари или такси за услуги съгласно националното законодателство, за рутинно владеене или поддържане на замразени финансови средства и икономически ресурси;

г) необходими за извънредни разходи, след нотификация от съответната държава-членка до Комитета по санкциите и одобрение от него;

д) предмет на съдебно, административно или арбитражно право на задържане или решение, като в такъв случай тези финансови средства и икономически ресурси могат да бъдат използвани за удовлетворяване на това право на задържане или решение, при условие че правото на задържане или решение е било налице преди посочване от Комитета по санкциите на съответното лице или образувание и че не е в полза на лице или образувание, посочено в член 2, след като съответната държава-членка нотифицира Комитета по санкциите.

4. Освобождаването, посочено в параграф 3, букви а), б) и в), може да бъде извършено, след като съответната държава-членка нотифицира Комитета по санкциите за намерението си да разреши, когато е уместно, достъпа до такива средства и икономически ресурси и при липса на отрицателно решение от Комитета по санкциите в рамките на три работни дни от датата на нотифицирането.

5. Параграф 2 не се прилага по отношение на добавянето към замразени сметки на:

а) лихви и други приходи от тези сметки; или

б) плащания, дължими по договори, споразумения или задължения, сключени или възникнали преди датата, на която тези сметки стават предмет на ограничителните мерки,

при условие че всички такива лихви, други приходи и плащания остават предмет на параграф 1.

Член 6

Съветът съставя списъка, който се съдържа в приложението, и го изменя съгласно определеното от Комитета по санкциите.

Член 7

Настоящата обща позиция поражда действие от датата на приемането ѝ.

Член 8

Настоящата обща позиция се преразглежда, изменя или съответно отменя в зависимост от решенията, приети от Съвета за сигурност на ООН.

Член 9

Обща позиция 2002/960/ОВППС се отменя.

Член 10

Настоящата обща позиция се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставен в Брюксел на 16 февруари 2009 година.

За Съвета

Председател

O. LIŠKA

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на физическите лица и образуванията, посочени в членове 2, 3, 4 и 5